TAŞRA AKŞAMLARINDAN

ŞİİR

Necdet Arslan

tilki
Kitap

şiir
taşra akşamlarından
necdet arslan
ISBN 978-605-5045-85-2
1.Basım, İstanbul, Şubat 2016
Genel Seri:110 Şiir Serisi:42

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.BuDukkan.Com
iletisim@tilkikitap.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Benjamin AE
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Özkaracan Matbaacılık/Yenibosna

Eserin tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izine tabiidir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.
Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

taşra akşamlarından

Sevgili Eşim Şule ARSLAN'a

necdet arslan

Necdet Arslan;

1954 Erbaa doğumlu.

Emekli Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni/Şair.

Çeşitli sanat ve edebiyat sitelerinde; ulusal ve yerel gazetelerde, dergilerde yazıları, şiirleri yayınlandı.

2015 yılında ilk şiir kitabı "Bir Gün Ansızın" ile okurlarını selamladı. İkinci şiir kitabı "Taşra Akşamlarından" ile şiir yolculuğuna devam ediyor.

Erbaa'da yaşıyor.

ACILAR ALBENİSİ

-Rahmetli Babam Ömer ARSLAN'a-

Karşı pür kaya üstünde kızıl ay
Süzülüyor dalların arasından
Yoksun ilk kez
Buralarda mevsim bahar

Duvarlara yapışan sarmaşıkların ölgün
Asmaların bereketi kaçmış zeytinin benzi uçuk
Hüznüm yoğun yeminimi bozdum bu ara
Ağzımda izmarite değin inen sigara

Pencereye kıraçlaşan yüzün fersiz parmakların yansıyor
Karanlığın ortasında karınca yürüyüşü sanki sesin
Bayıra vuran asırlık trenler gibi yorgun nefesin

Kötücül sirenler dövüyor kulağımı
Yüzlerce yılın emeği toz duman
Herkes kendi çapında hüznünü örüyor buralarda
Havuz çöl merdivenler yıkık güllerin perişan

Bu gece dönüp duran hep aynı yarasa
Bulutlara girip çıkan ay mısın
Neden görünüp görünüp kayboluyorsun bi pasa

Bir el hızla yine ayırıyor birbirimizi
Küt küt atıyor yüreğim bulutlar içinde saklanınca ay
Ne ki yine şiire dönmek durumundayım
Oracıkta seni vurmak için sıkıca geriliyor aynı yay
Derken sus pus oluyorsun
Hınzırca gülümsüyor oflayıp pufluyorsun
Mor avuçlarında birkaç tane can eriği
Ardında çam dehlizi ferah derinlik
O derinlikleri eriten bir pervane var
Adı sensizlik

Karşı pür kaya üstünde kızıl ay
Elden ayaktan oluyor birden
Boşaltılmış bir köyde bir başına kalmak ne çile
Işıklar sönük gece loş
Ellerimden kayıp kayboluyorsun

Karşı pür kaya üstünde
Yine parıldayıp duruyor o kızıl ay
Senden kalır bize bu sığınak
Bu son güz ikliminde bu kor bu demir atış
Yüreğimize ektiğin bu uzun sürgün

Yıllar yılı seninle gönenirdik oysa biz
Artık içimizden okuyup duruyoruz yakarıları
İnan döşeğini omuzlayıp gittiğinden beri dilsiziz.

AÇIK ÇEK

Terk etmek gerek kötücülleri
Evrence büyüyelim diye yaşam
Senin benim hepimizin

Bilincin
Yeşerebileceği sınırsız bahçeleri var
Adımlamaya gücümüz yetmez
Kocamandır çünkü evren kadar

Sevda gönüllerde salınan duru türküdür
Ozanın yüreğinden öteki ozanlara koşa koşa gelir gider.

Değişmeyen kristal renklerinizle konuşun n'olur
Işığı derin uykusundan uyandırmak
Ancak siz konuştukça gerçek olur

Dert etmeden
Bir koşuda geçilebilir dönemeçler
Şimdi sen de
Sevinin deli bakışlarına dokunmalısın

Bir çınarın serin gölgesinde
Gölgesinde narin soluyarak uyumalısın

ADSIZ KORLAŞMALAR

Kendi bahçeme yeniden gider gibi gelirim
Sana üçbindokuzyüzellisekizden beri
Geçmiş zamanlardan şimdiye sarkan aitliktir benimkisi
Adres defterimin öteki sayfaları boştur senin yüzünden

Hiç değişmeyen şeyler var sende
Kuşların konup havalandığı aynı ellerin
Kilitli kaldığım gözlerin
Kımıldamayan iki tepeden ayrıksı asuri sütunların
Yoksulluğumu avutan ben'in

Tüyden daha menekşe kömürden çok katı harın
Dar geçitten güçlükle sıyrılan sivri su sarısiyah arsızlıkların

Mağara ağırlığı var içimde
Şimdiki zamanı damıtan şampanya sıcaklığı
Siftahını yasaklardan gizleyen yineleyiş
Evcilleşme sancısının körüklediği iç çekiş

Kıvrımlı sokakların herhangi bir yerinden
Zılgıtınla çağır yasaklanmış tarihlerimizden birine daha beni
Gergefine yeni bir motif düşürmek için uzat hünerli ellerini

Etekleri tutuşsun geniş zamanlara ayarlı
Sende kalmaların
Yalvarmaların
Mitolojik kehribarların

Yüreğim,sarmaşıkların uzandığı gece ıssızlığı
Birbirini tümleyen dudakların çöl sıcaklığı

Biriktirdiğin evcil sözcükleri vermeye gel bana
Barikatları yıkarak sular seller gibi dolmaya gel bana

ALTI PAS DIŞI İÇİN TAKTİKLER

Önceden bilmiyorduk burayı
Tek tek düşen şu damlalar cinnet uyandırıyor

Boşlukla nedensiz mırıldanan herkes
yarattığı kendi evrenini şenlendirir.Ağzını her açtığında
köşe bucak kaçar onların gölgeleri

Şimdi sen de konuşmamalısın. Bu şiir bitene değin
hiç olmazsa kapat çeneni. Senin beklediğin yerin tenhalarında
hiç tanımadığın şövalyeler var. Onların her biri
başka hayalet bir başka maskeli ürperti.

Aslında korkulmamalı ürpertilerden.
Yol arkadaşımız olmaya şimdiden razıdırlar
Kendi evrenimizi onlarsız şenlendirmek
ölünün üstündeki palmiyeleri sökmektir.
Hiç önemli değil demek ne saçma şeydir ne körlük ne budalalıktır
Yok olmamak için efendim tek tek düşen şu damlalara katlanmak gerek
Boşlukta nedensiz mırıldansa da herkes kendinden sorumlu değil midir
Köşe bucak kaçan gölgeler ruhlarından icazet almamışlar mıdır

Yolumuzun gözlendiği yerdeki hiç tanımadığımız şövalyeleri
yırtıp atabilir hatta onları hiç yokmuş gibi düşünebiliriz
Sizin genlerinizde trahom vardır ve göremezsiniz derseler
korktukları için değildir aldırmayın onlara kendileriyle konuşmak
için bu köprüleri atmışlardır.
Kule oyunlarıyla ilgili neler biliyorsan
Anlat onlardan bana biraz demeyeceğim

Soluklan azıcık yok hayır kapat dudaklarını iki kez düşün
Kış bölünecek nasıl olsa gök gürültülerini duyuşun bundan
Ve bu gürültüler korkutmamalı seni.Gök tanrı daha düne değin
Sen değil miydin
Hınzır seni sahi neden küçülüyor gölgen şimdi.
Sana hayranlık duyabilmem için biraz daha küçülebilirsin.
Dokunamadığım ölçülerde kısalmalı boyun.

Bu sessizliğin dilini asıp kurutabiliriz efendim.
Bir başka maskeli ürpertiyi diri diri gömebiliriz toprağa
Hayranlık duymalı onuncu peronda hazır bekleyenler.
Kastım yok ve olmayacaktır hiçbir zaman sana
Offf dedirttirmeye…

ARKA BAHÇE SUSKUNLUKLARI

Bir dağ başıydın
Yüreğimin yürümeye baş koyduğu
Uzun ufuktun zencefil kokulu
Tükenmezliktin kök kök yayılan
Sökülmemektin
Salındıkça çoğullanıştın

Bir som bulut altından maviyi delen
Sestin
Genişleyendin içimde
Hapsolmuşluklardan firar eden
Sabahtın

Tanımaktın ürpertileri
Tanımsızlığın şifreleriydin
Nereye gidersem yanımda götürdüğümdün

Geçemediğim sıklığımdın
Durağansızlığımdın sevmenin suç olmadığını bilen
Eylemsizliğimdin

Biraz şehla kıvılcımdın
Noksandın biraz

ARŞINLAMA

Ses
Her çıkışsızlığımda
Kulaklarımı parçalarcasına
Durmaksızın ötmekteyse öyle
Ölmüyorsam ya da öldürmüyorsam
Örümceğin ağını dokumasını seyre dalarak
Başka şeyleri düşünmekten kendimi ıraklaştırıyorsam

Deniz vuruyor mu sahile
Daldan dala atlıyor mu kuşlar
Çivi fırlayıp gidiyor mu keser darbesinden kurtularak öteye
Bak şuraya yeşillikler bizden habersizce dökülmüş
Her değişim yaşama katılıştır durdurulamayan
Üstümüze uzanan şu mavi örtü
Bu karmaşa
Bu uğultu
Ses

Derinliklerden sıyrılıp yamaçtan kendini salan bu yalnızlıklar
Çıplaklığını törpülemek için kanatlarını eczaya bulayan heyecanlar

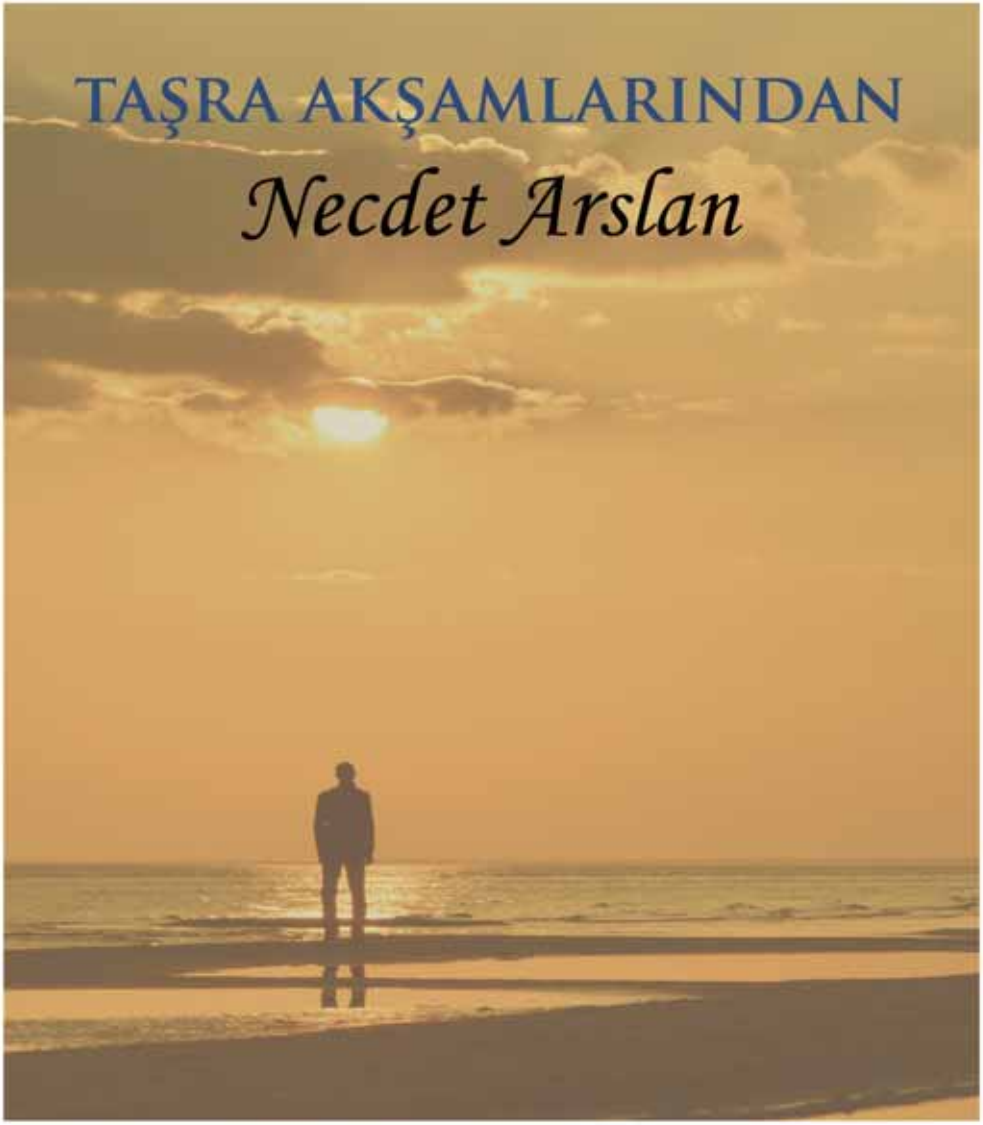
Kısalan gölgelerin hatırına
Ruhunu kafesten kurtaramayanların hatırına
Şu çöreklenen dağın hatırına

Kavuşma denen
Uzayan suya yol ver
Gül eyle
Goncayı

Aşk olsun

TAŞRA AKŞAMLARINDAN

Necdet Arslan

TilkiKitap.com

TilkiKitap

TilkiKitap

www.BuDukkan.com

Herkesin kitap alabildiği satabildiği site

9 786055 045852